

יומא כג

סתירה	כל תלמיד חכם שאינו נוקם ונוטר כנחש - אינו תלמיד חכם	<i>לא תקט ולא תטר</i>
פתרון	בגופיה	בממון דתניא: איזו היא נקימה ואיזו היא נטירה? נקימה, אמר לו: השאילני מגלך, אמר לו: לאו. למחר אמר לו הוא: השאילני קרדומך! אמר לו: איני משאילך, כדרך שלא השאלתני - זו היא נקימה. ואיזו היא נטירה? אמר לו: השאילני קרדומך! אמר ליה: לא. למחר אמר לו: השאילני חלוקך! אמר לו: הילך, איני כמותך, שלא השאלתני - זו היא נטירה.
קושי	וצערא דגופא לא? והא תניא: הנעלבין ואינן עולבין, שומעין חרפתן ואינן משיבין, עושין מאהבה ושמחין ביסורין - עליהן הכתוב אומר <i>ואהביו כצאת ענני</i> !	
תירוץ	לעולם דנקיט ליה בליביה <u>קושי</u> : והאמר רבא: כל המעביר על מדותיו - מעבירין לו על כל פשעיו! <u>תירוץ</u> : דמפייסו ליה ומפייס	

ומה הן מוציאים אחת או שתיים וכו'.

קושי: השתא שתיים מוציאים, אחת מבעיא?

תירוץ: אמר רב חסדא: לא קשיא; כאן - בבריא, כאן בחולה.

חיזוק לתירוץ מברייטא: והתניא: אחת - מוציאים, שתיים - אין מוציאים, במה דברים אמורים -

בבריא, אבל בחולה - אפילו שתיים מוציאים, והיחידין מוציאים שתיים, ואין מונין להן אלא אחת.

קושי על הברייטא מברייטא אחרת: ואין מונין לו אלא אחת? והתניא: אין מוציאים לא

שליש ולא גודל מפני הרמאים, ואם הוציא שלישי - מונין לו, גודל - אין מונין לו, ולא עוד

[אלא] שלוקה מן הממונה בפקיע!

תירוץ: מאי מונין לו - נמי אחת.

שאלה על הברייטא השנייה: מאי פקיע?

תשובה: אמר רב: מדרא. - מאי מדרא? - אמר רב פפא: מטרקא דטייעי

דפסיק רישיה. אמר אביי: מריש הוה אמינא הא דתנן בן ביבאי ממונה על

הפקיע - אמינא פתילתא, כדתנן: מבלאי מכנסי הכהנים ומהמייניהן מהן היו

מפקיעין, ובהן היו מדליקין. כיון דשמענא להא דתניא: ולא עוד אלא שלוקה מן

הממונה בפקיע - אמינא: מאי פקיע - נגדא.

מעשה שהיו שניהן שוין ורצין ועולין בכבש.

הבאת ברייתא: תנו רבנן: מעשה בשני כהנים שהיו שניהן שוין ורצין ועולין בכבש, קדם אחד מהן

לתוך ארבע אמות של חבירו - נטל סכין ותקע לו בלבו. עמד רבי צדוק על מעלות האולם, ואמר: אחינו

בית ישראל שמעו! הרי הוא אומר כי ימצא חלל באדמה ויצאו זקניך ושפטין, אנו על מי להביא עגלה

ערופה? על העיר או על העזרות? געו כל העם בככיה. בא אביו של תינוק ומצאו כשהוא מפרפר. אמר:

הרי הוא כפרתכם, ועדיין בני מפרפר, ולא נטמאה סכין. ללמדך שקשה עליהם טהרת כלים יותר משפיכות

דמים. וכן הוא אומר *דט נק' עסק נפש [הרבה נאד] צד אכר לא [את] ירוּפּי*

פה לפה.

שאלה: הי מעשה קדים?

• אילימא דשפיכות דמים - השתא אשפיכות דמים לא תקינו פייסא, אנשברה רגלו תקינו?

• אלא דנשברה רגלו קדים. וכיון דתקינו פייסא - ארבע אמות מאי עבדיתייהו?

תשובה: אלא, לעולם דשפיכות דמים קדים. ומעיקרא סבור: אקראי בעלמא הוא,

כיון דחזי אפילו ממילא אתו לידי סכנה - תקינו רבנן פייסא.

עמד רבי צדוק על מעלות האולם ואמר אחינו בית ישראל שמעו הרי הוא אומר כי ימצא חלל באדמה אנן על מי להביא על העיר או על העזרות.

קושי 1: וירושלים בת אתווי עגלה ערופה היא? והתניא: עשרה דברים נאמרו בירושלים, וזו אחת מהן: אינה מביאה עגלה ערופה.

קושי 2: ועוד: לא נודע מי הכהו כתיב - והא נודע מי הכהו. תירוץ: אלא כדי להרבות בבכיה.

בא אביו של תינוק ומצאו כשהוא מפרפר, אמר הרי הוא כפרתכם ועדיין בני קיים [כו'] ללמדך שקשה עליהם טהרת כלים יותר משפיכות דמים

שאלה: איבעיא להו: שפיכות דמים הוא דזל, אבל טהרת כלים כדקיימא קיימא, או דילמא שפיכות דמים כדקיימא קיימא אבל טהרת כלים היא דחמירא?

תשובה: תא שמע: מדקא נסיב לה תלמודא *אם דם נקי שפך משה* - שמע מינה: שפיכות דמים הוא דזל, וטהרת כלים כדקיימא קיימא.

הבאת ברייתא: תנו רבנן: *אם לא יאמר אחרים והוא את הדשן* - שומעני כדרך יום הכפורים, שפושט בגדי קודש ולובש בגדי חול. תלמוד לומר: *אם את הדשן ואם לא יאמר אחרים* - מקיש בגדים שלובש לבגדים שפושט, מה להלן בגדי קודש - אף כאן בגדי קודש. אם כן מה תלמוד לומר *אחרים* - פחותין מהן. רבי אליעזר אומר: *אחרים והוא את הדשן* - לימד על הכהנים בעלי מומין שכשרין להוציא הדשן.

ויקרא פרק ו

(ג) ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמך אצל המזבח:

(ד) ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור:

ר' אליעזר	תנא קמא	
הכהנים בעלי מומין שכשרין להוציא הדשן.	פחותין מהן	<i>אם לא יאמר אחרים והוא את הדשן</i>
	כדתנא דבי רבי ישמעאל. בגדים שבשל בהן קדרה לרבו - לא ימזוג בהן כוס לרבו	הסבר

ר' יוחנן	ריש לקיש	
רק בהוצאה אבל בהרמה - דברי הכל עבודה היא	בהוצאה וגם הרמת	מחלוקת ר' אליעזר ותנא קמא
גלי רחמנא בכתונת ומכנסים - והוא הדין למצנפת ואבנט	אי סלקא דעתך עבודה היא - יש לך עבודה שכשירה בשני כלים? <i>מדן בד ומכנסי בד יאמר אף כשרו</i>	מאי טעמא?
<i>מדן</i> - כמדנתו, <i>מכנסי בד</i> - לכדתניא: מנין שלא יהא דבר קודם למכנסים - שנאמר <i>ומכנסי בד יאמר אף כשרו</i> .	1. רק לבש שני בגדים 2. מדאפקיה רחמנא בלשון <i>מדן</i> - מדו כמדנתו	<i>מדן בד ומכנסי בד יאמר אף כשרו</i>
<i>אף</i> מה תלמוד לומר <i>יאמר</i> - להביא מצנפת ואבנט להרמה, דברי רבי יהודה	רבי דוסא אומר: לרבות בגדי כהן גדול ביום הכפורים, שכשירין לכהן הדיוט.	נימא כתנאי

